

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอบทวนกรณีผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนจากกองทุนการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้มีหนังสือ
ด่วนที่สุด ที่ ปง ๐๐๐๒.๒/๑๘๙๒ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ขอบทวนความเห็นกรณีผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนจากกองทุนการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงินตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
สรุปความได้ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่สำนักงาน ปปง. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปง ๐๐๐๒.๒/๔๘๔ ลงวันที่ ๓๑
มกราคม ๒๕๖๑ ขอรื้อหรือข้อกฎหมายเกี่ยวกับผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากกองทุนการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวนสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง “หน่วยงาน” ที่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนจากกองทุน
ตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ มีความหมายครอบคลุม
เพียงใด และสำนักงาน ปปง. ถือเป็นหน่วยงานที่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนจากกองทุน
ตามบทบัญญัติมาตรานี้ด้วยหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สอง “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ข้าราชการ” และ “เจ้าหน้าที่” ที่มีสิทธิ
ได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนจากกองทุนตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงินฯ มีความหมายครอบคลุมเพียงใด และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ
และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนจากกองทุน
ตามบทบัญญัติมาตรานี้ด้วยหรือไม่ อย่างไร

๒. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาข้อหาหรือ
ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๑๑ และคณะที่ ๑๒)
ถึงสำนักงาน ปปง. ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่าย
หรือค่าตอบแทนอื่นใดที่จำเป็นต้องจ่ายจากกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เรื่องเสร็จที่
๗๖๐/๒๕๖๑)

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๙๐๒/๑๖๔ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓. สำนักงาน ปปง. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้รับทราบความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว มีความเห็นต่างในประเด็นข้อกฎหมายที่จำเป็นต้องขอทบทวนความเห็นดังกล่าวอีกครั้ง ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เรื่อง เงื่อนไขการจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ที่มีการนำไปผูกโยงกับการจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่ามีมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ บัญญัติให้กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจ่ายค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ซึ่งกรณีใดจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายหรือกรณีใดจะต้องจ่ายค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่าย ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ซึ่งกองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยสนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการนั้น และส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายหน่วยงานในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละครั้ง และอาจมีค่าใช้จ่ายจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ประกอบกับแต่ละหน่วยงานอาจไม่มีงบประมาณสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไว้ นั้น

สำนักงาน ปปง. พิจารณาแล้ว เห็นว่าการจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ เป็นคนละกรณีกับการจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ กล่าวคือ มาตรา ๕๙/๖ เป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้เพื่อเปิดช่องให้สามารถนำเงินกองทุนไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องจ่ายนอกเหนือไปจากค่าใช้จ่ายที่กำหนดให้จ่ายตามกรอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๙/๑ ได้ และการจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายตามมาตรา ๕๙/๖ ไม่ต้องพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้บทบัญญัติมาตรา ๕๙/๑ ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติมาตรา ๕๙/๖ ซึ่งย่อมแสดงให้เห็นชัดเจนอยู่แล้วว่า มาตรา ๕๙/๖ เป็นบทมาตรามีเงื่อนไขบังคับเหนือกว่ามาตรา ๕๙/๑ ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๖/๑ กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน บัญญัติให้มีการจ่ายเงินจากกองทุนได้โดยแยกเป็น ๒ กรณี ได้แก่ การจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

ตามมาตรา ๕๙/๑ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง และการจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายตามมาตรา ๕๙/๖ ที่บัญญัติว่า ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๒) ในส่วนของการจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ นั้น วรรคสองของมาตรา ๕๙/๑ ดังกล่าวบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าให้อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๕๙/๖ ดังนั้น มาตรา ๕๙/๖ จึงเป็นบทมาตราที่มีเงื่อนไขบังคับเหนือกว่ามาตรา ๕๙/๑ การจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายตามมาตรา ๕๙/๖ จึงไม่ต้องพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๙/๑ แต่ให้อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการ ปง. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ดังนั้น การที่คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็น ว่า มาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ บัญญัติให้กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจ่ายค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ซึ่งกรณีใดจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายหรือกรณีใดจะต้องจ่ายค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่าย ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ สำนักงาน ปง. จึงไม่อาจเห็นพ้องด้วย

ประเด็นที่สอง เรื่อง “ผู้มีสิทธิ” ได้รับความใช้จ่ายหรือค่าตอบแทน ซึ่งมีการนำไปผูกโยงกับประเด็นที่ว่า “ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนใดเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่าย” ตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ หรือไม่ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็น ว่า การดำเนินการของสำนักงาน ปง. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ และมีพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปง. เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว หากมีค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปง. ย่อมมีสิทธิได้รับความใช้จ่ายดังกล่าวจากกองทุนตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ แต่อย่างไรก็ดี ในส่วนการจ่ายค่าตอบแทนอื่นใดของกองทุนตามมาตรา ๕๙/๖ ดังกล่าว นั้น โดยที่สำนักงาน ปง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปง. ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ โดยตรง และได้รับความตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ในรูปของเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนที่เรียกชื่ออย่างอื่น เช่น เงินพิเศษ

หรือเงินประจำตำแหน่งตามที่มีกฎหมายกำหนดให้จ่ายแล้ว จึงไม่มีค่าตอบแทนอื่นใด ซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่สำนักงาน ปปง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอีก ดังนั้น สำนักงาน ปปง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ นั้น

สำนักงาน ปปง. พิจารณาแล้ว เห็นว่ามาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ บัญญัติเกี่ยวกับ “ผู้มีสิทธิ” ได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนจากเงินกองทุนไว้เพียงว่า ได้แก่ “หน่วยงาน” “บุคคลภายนอก” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ข้าราชการ” หรือ “เจ้าหน้าที่” ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีข้อโต้แย้งโดยนัยว่าผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนตามมาตรา ๕๙/๖ นี้ต้องเป็นหน่วยงานภายนอกหรือบุคคลภายนอกเท่านั้น มิใช่สำนักงาน ปปง. หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. ด้วยเหตุนี้ สำนักงาน ปปง. จึงได้มีหนังสือขอหารือต่อสำนักงานฯ เพื่อขอให้มีการตีความหมายของถ้อยคำดังกล่าว

ส่วนประเด็นที่ว่า “ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนใดเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่าย” ตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ หรือไม่ นั้น เป็นอีกประเด็นหนึ่งต่างหากจากประเด็นที่ว่าบุคคลใดบ้างที่เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทน ซึ่งสำนักงาน ปปง. มิได้ขอหารือในประเด็นนี้ เนื่องจากมาตรา ๕๙/๖ กำหนดให้เป็นอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการ ปปง. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ซึ่งได้มีการวางหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้แล้วว่า ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนใดบ้างที่ถือเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่าย แค่นั้น และเพียงใด ดังนั้น การที่คณะกรรมการกฤษฎีกานำประเด็นข้อหารือ เรื่อง “ผู้มีสิทธิ” ได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทน ไปผูกโยงกับประเด็นที่ว่า “ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนใดเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่าย” ตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ หรือไม่ และวินิจฉัยว่า โดยที่สำนักงาน ปปง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ โดยตรง และได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ในรูปของเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้จ่ายแล้ว จึงไม่มีค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่สำนักงาน ปปง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. ในการปฏิบัติหน้าที่ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอีก สำนักงาน ปปง. จึงไม่อาจเห็นพ้องด้วย

๔. ต่อมา สำนักงาน ปปง. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปง ๐๐๐๒.๒/๒๒๙๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๑ ขอหารือเพิ่มเติมต่อจากสองประเด็นดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ประเด็นที่สาม หากต่อมาคณะกรรมการ ปปง. พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นตามนัยมาตรา ๕๙/๖ ก่อนส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นชอบ สำนักงาน ปปง. จะต้องหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนหรือไม่ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย หรือต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะเป็นการชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่สี่ หากคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว เห็นว่าไม่ว่ากรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม สำนักงาน ป.ป.ง. พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น มิใช่ผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายตามนัยมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ สำนักงาน ป.ป.ง. จะต้องดำเนินการอย่างไรต่อกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือแจ้งยืนยันให้กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเรียกเงินค่าตอบแทนที่จ่ายให้สำนักงาน ป.ป.ง. เพื่อจัดสรรให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. ไปแล้ว และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. ที่ได้รับการจัดสรรเงินค่าตอบแทนดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ป.ป.ง. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ง. และกระทรวงการคลังผ่านคณะกรรมการกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยสุจริต จะต้องส่งคืนเงินดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ป.ป.ง. โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ง. และผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีความเห็นเช่นเดียวกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๑๑ และคณะที่ ๑๒) ในเรื่องเสรีที่ ๗๖๐/๒๕๖๑^๑ กล่าวคือ มาตรา ๕๙/๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจ่ายค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ซึ่งกรณีใดกองทุนจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายซึ่งจำเป็นต้องจ่ายหรือกรณีใดจะต้องจ่ายค่าตอบแทนอื่นใด

^๑บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดที่จำเป็นต้องจ่ายจากกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา ๕๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๒/๙๓ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒มาตรา ๕๙/๖ ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ซึ่งจำเป็นต้องจ่าย ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๙/๑^๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ สำหรับการใช้จ่ายเงินกองทุนนั้น มาตรา ๕๙/๑ วรรคสอง บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ง. มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ถ้อยคำที่ว่าภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ นั้น หมายความว่าการออกระเบียบดังกล่าวต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๙/๑ วรรคหนึ่ง และต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๙/๖

ประเด็นที่สอง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีความเห็นเช่นเดียวกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๑๑ และคณะที่ ๑๒) กล่าวคือ ในส่วนการจ่ายค่าตอบแทนอื่นใดให้แก่สำนักงาน ป.ป.ง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. ตามมาตรา ๕๙/๖^๔ นั้น โดยที่สำนักงาน ป.ป.ง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ โดยตรง และได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ในรูปของเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนที่เรียกชื่ออย่างอื่น เช่น เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษหรือเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๔๔^๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ แล้ว จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่สำนักงาน ป.ป.ง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. ในการปฏิบัติหน้าที่หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอีก

---

^๓มาตรา ๕๙/๑ ให้จัดตั้งกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในการดำเนินการนั้น

(๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกี่ยวกับการเผยแพร่และการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชุมหรือการจัดการศึกษาอบรม การร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๕มาตรา ๔๔ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ให้เลขาธิการได้รับเงินเพิ่มพิเศษเพื่อประกันความเป็นอิสระและเป็นกลางในอัตราซึ่งรวมกันกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแล้วเทียบเท่ากับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของปลัดกระทรวง และให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษจนกว่าจะออกจากราชการ

ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ประเด็นที่สาม เห็นว่า การออกระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายตามมาตรา ๕๙/๖^๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ง. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง หากคณะกรรมการ ป.ง. เห็นว่าการออกระเบียบดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมายและไม่มีข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ จึงไม่ต้องหาหรือคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประเด็นที่สี่ เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่สองแล้วว่า สำนักงาน ป.ง. พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ง. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นใดตามมาตรา ๕๙/๖^๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ สำนักงาน ป.ง. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ง. จึงต้องคืนเงินดังกล่าวแก่กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยลาภมิควรได้

(นายดิศทัต โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๑

---

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น